

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. P.**, bývajúceho v N., zastúpeného JUDr. D. M., advokátom v P., proti žalovaným **1/ J.**, so sídlom v P., zastúpenému JUDr. M. J., advokátom v S., pracoviisko P., a **2/ P. Š.**, bývajúcemu v L., **o zaplatenie 7 302, 66 €**, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C 250/2000, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. júla 2010 sp. zn. 2Co 163/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní žalobcu **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad (súd prvého stupňa) rozsudkom zo 6. júna 2007 č. k. 7C 250/2000-224 uložil v záhlaví tohto uznesenia uvedeným žalovaným 1/ a 2/ (v prvostupňovom konaní bol terajší žalovaný 2/ označený ako žalovaný 4/) zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 220 000 Sk spolu so 17,6 % úrokom z omeškania od 23. decembra 1999 až do zaplatenia a tiež náhradu trov konania vo výške 8 800 Sk na účet žalobcu a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 77 002,50 Sk na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie voči pôvodne označeným žalovaným 2/ Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru Slovenskej republiky v Banskej Bystrici, so sídlom v Banskej Bystrici, 9. mája č. 1, 3/ Obvodnému úradu Žarnovica, so sídlom v Žarnovici, Bystrická č. 4687/53 a 5/ Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Mierová č. 23, súd prvého stupňa zastavil.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol zaviazaný spoločne a nerozdielne so žalovaným 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 7 302,66 € (220 000 Sk) s príslušenstvom, podal žalovaný 1/ odvolanie.

Krajský súd v Prešove (odvolací súd), ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o uvedenom odvolaní, uznesením z 27. júla 2010 sp. zn. 2 Co 163/2007 podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil konanie vo veci až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T 109/08. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v uvedenom konaní sa rieši otázka trestnoprávnej zodpovednosti žalovaného 2/ súvisiaca aj s motorovým vozidlom, ktoré mal odpredať prostredníctvom autobazáru O. žalobcovi a riešená otázka zodpovednosti žalovaného 2/ bude rozhodujúcou a majúcou podstatný vplyv aj na konanie v predmetnej veci, kde sa rieši otázka zodpovednosti za škodu vzniknutú v súvislosti so zmluvou o obstaraní predaja veci a kúpnu zmluvou.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca odvolaním, žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie - pokračovanie v odvolacom konaní. Namietal, že súd ho nesprávne poučil o neprípustnosti odvolania voči predmetnému uzneseniu. Argumentoval rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 36/2003, podľa ktorého „uznesenie o prerušení konania podľa §109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nie je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania; odvolanie proti nemu je prípustné“. Uviedol, že odvolanie bolo podané včas v lehote troch mesiacov v zmysle § 204 ods. 2 druhej vety O.s.p. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, pretože súd nedostatočne odôvodnil, v čom má spočívať „zásadný význam posúdenia trestnoprávnej zodpovednosti žalovaného v 2. rade na predmetné konanie“. Zdôraznil, že prvostupňový súd ustálil zodpovednosť žalovaných ako zodpovednosť za bezdôvodného obohatenie prijaté z neplatnej kúpnej zmluvy a preto trestnoprávna zodpovednosť žalovaného nemôže mať vo vzťahu k otázke bezdôvodného obohatenia žiaden význam (tá by mohla byť aktuálna len v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti). Mal za to, že súd je povinný sám zisťovať občianskoprávnu zodpovednosť žalovaného 2/ a nečakať na výsledok trestnoprávneho konania. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sž 35/99, 5 Sž 41/99 a 5 Sž 42/99 a na tú skutočnosť, že Krajský súd v Prešove v skutkovo a právne rovnakých veciach sp. zn. 3Co 184/2006 a 2Co 152/2007 rozhodol bez vyčkávania na trestnoprávny rozsudok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie, skúmal najskôr, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 201 a nasl. O.s.p.).

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodit', že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Z ustanovenia § 201 O.s.p. vyplýva, že účastník môže napadnúť *rozhodnutie súdu prvého stupňa* odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

V prejednávanej veci je odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu (odvolacieho súdu) o prerušení konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Proti uzneseniu o prerušení konania (ktoré sa podľa § 170 ods. 3 O.s.p. nepovažuje za uznesenie o vedení konania) možno podať odvolanie, avšak vzhľadom na podmienku uvedenú v citovanom ustanovení § 201 O.s.p. len v tom prípade, ak ho vydal súd prvého stupňa. Predmetné uznesenie však nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale uznesením krajského súdu ako súdu odvolacieho, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (porovnaj k tomu aj konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. uznesenie z 27. septembra 2004 sp. zn. 1 Co 4/2004, uznesenie zo 4. apríla 2005 sp. zn. 1 Co 1/2005, uznesenie z 2. decembra 2010 sp. zn. 1 Co 5/2009, uznesenie z 29. januára 2008 sp. zn. 2 Co 5/2007, uznesenie z 21. júla 2010 sp. zn. 3 Co 3/2010, uznesenie z 22. septembra 2010 sp. zn. 3 Co 4/2010,

uznesenie z 25. marca 2009 sp. zn. 4 Co 2/2008, uznesenie z 15. marca 2007 sp. zn. 5 Co 2/2007, uznesenie z 12. mája 2010 sp. zn. 6 Co 4/2010). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu teda neobsahuje (neuvádza) chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

Chýbajúca funkčná príslušnosť akéhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. So zreteľom na tento záver bolo konanie o odvolaní žalobcu v súlade s § 104 ods. 1 O.s.p. zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. februára 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta